

JUMALATEENISTUSED PÜHAPÄEVITI KELL II

- 05.04 Ülestõusmispüha teenistus, jutlustab Leho Paldre
12.04
19.04 Hea sõnumi hommik „Jumal toob lootuse“ koos
eestpalvekutsega, jutlustab pastor Allan Helde (Viljandi)
26.04 Jutlustab Tõnu Lehtsaar

ERITEATED

- R, 03.04 kell 11 Suure reede teenistus
P, 05.04 kell 11 Ülestõusmispüha teenistus
P, 05.04 kell 15–17 Suur munadejaht Toomemäel;
finiš, kohvik ja auhinnad Kolgatal;
kõik on oodatud, vanusest sõltumata!
P, 12.04 kell 16 Piibli avastamise õhtu teemal
„Nähtamatu reaalsus ja vaimne maailm“, räägib
nelipühi kiriku piiskop
Ago Lilleorg

SUUR MUNADEJAHT TOOMEMÄEL
5. APRILLIL 2026
VAHEMIKUS 15.00-16.00, FINIŠ SULETAKSE KELL 17.00
ALGUSPUNKT ON TOOMEMÄE PARGI REGISTREERIMISTELK
NOORTELE SUURTELE LASTELE PEREDELE
AUHINNAD & KOHVIK KOLGATA HOONES (VESKI 40)
WWW.KOLGATA.EE

NOORTELE JA LASTELE

- Noorteõhtud
reedeti kl 18.30
Juunioride õhtud
neljapäeviti kl 18.00
Pühapäevakool
3–11aastastele lastele
pühapäeviti
jumalateenistuse ajal

Telefon: 5558 7098
E-post: pastor@kolgata.ee
Koduleht: www.kolgata.ee
Facebook: Kolgata kogudus
youtube.com/KolgataKogudus

Address:
Veski 40
50409 Tartu

LHV: EE11 7700 7710 0114 3596
SEB: EE34 1010 1520 0181 0001
SWED: EE66 2200 2210 1817 7924
Saaja: Tartu Kolgata Baptistikogudus
Selgitus: Annetus

Uudiskirja toimkond
Mare Sumburg
Leho Paldre
Kerli Valk
Kujundas
Küllil Prillop

Aprill 2026 • Kolgata kogudus
UUDISKIRI

Seistes risti all

Jutluses „Risti vaatlejad“ jagab pastor Osvald Tärk Jeesuse ristilöömise juures viibinud tunnistajad kaheks: ühed, kes vaatasid, aga ei näinud, ning teised, kes vaatasid ja nägid. Mõlemad nägid pekstud ja piinatud keha kannatamas, nägid Jeesuse valu. Kuid esimesed igatsesid kättemaksu või rahuldust oma uudishimule, teised aga nägid toimivas kinnitust Jeesuse ettekuulutustele, mis andis sellele traagilisele hetkele igavikulise tähenduse.

Jeesuse, Jumala Poja ristilöömisstseeni on kujutatud tuhandetel maalidel ja kirikute altaritel. Konkreetne sündmus juhtus küll kaks tuhat aastat tagasi, kuid selle stseeni tunnistajateks on inimkond olnud läbi aastatuhandete. Iga kord, kui inimene astub pühakotta või kunstisaali mõnd loodud teost vaatama, ütleb Jeesus, Jumala Poeg, risti all seisjale: „See surm ei olnud asjata. Ma surin ja tõusin üles, et sinul oleks elu. Kas sa usud?“

Neil päevil seisame taas ristilöödud Jeesuse, aga samuti tühja haa ees, sest ristisurm saab tähenduse ja sisu kolm päeva hiljem – ülestõusmises.

Kirjas roomlastele kirjutab Paulus: „Sest et see, mida teatakse Jumalast, on nende keskel avalik, Jumal on seda neile avaldanud“ (Rm 1:19). Jeesuse, Jumala Poja surmas ja ülestõusmises näitab Issand patu tõttu kaugeks jäänud inimestele kätte teotsa naasmaks sinna, kuhu me loomisjärgselt kuulume: Jumala lapse staatusesse. See võimalus – taastada suhe oma Loojaga – on avatud kõikidele, tuleb vaid astuda esimene samm. Kas sa usud, et Kristus suri sinu pattude eest ja tõusis üles, et sinul oleks elu? Vastus sellele ongi esimene samm.

Juhatuse aseesimees *Daire Tiigivee*

Kuus uut algust ristimises

Kuus inimest tunnistasid 27. veebruaril ristimises oma usku Jeesusesse ja õnnistati 1. märtsil koguduseliikmeks. Enne ristimist jagasid kõik pikemalt, kuidas nad jõudsid isikliku usuni. Allpool tutvustan põgusalt igaüht.

Khrystyna Parkulab (18) tuli koos uskliku perega Ukrainast Eestisse neli aastat tagasi. See muutus oli tema jaoks raske. Ühel hetkel hakkas Khrystyna rohkem kristlikke laule kuulama ja jõudis selleni, et ainult Jeesus saab teda aidata. Ta tegi kodus päästepalve. Khrystyna osaleb koos perega Kolgata vene-ukraina osaduses ja õpib Ukraina ülikoolis kaugõppes logopeediat.

Karl Hendrik Prouse (17) ja **Kadri Prouse** (15) on mõlemad kasvanud kristlikus kodus. Jumala ja Jeesuse olemasolusse uskusid nad varemgi, ent tõsisemalt ja isiklikult hakkasid nad usku Jeesusesse võtma Kolgata noorte suvelaagris kaks aastat tagasi.

Jako Jalakas (16) oli põhikoolis Karli klassivend. Karl oli Jakole Jeesusest rääkinud. Kui Jakol olid pikemalt väga rasked ajad, tuli see meelde ja ta palus oma elu Jeesuse kätte. See tõi ellu suure pöörde, lahtiütlemise sõltuvustest ja sellega seotud sõpradest.

Sergei ja Marina Razgonjajev (31 ja 30) on mõlemad kasvanud Kohtla-Järvel ja on mittekristliku taustaga. Sergei kolleegiks oli usklik insener Artur Kulikovitš, kelle perega hakati suhtlema: nende elu andis tunnistust, et ka usklikud võivad olla ägedad inimesed. Sergei ja Marina hakkasid kuulama kristlikke taskuhäälinguid, mullu kevadest osalevad nad Kolgata teenistustel, sügisel tulid Alfa kursusele. Usk Jeesusesse on loomulikult viisil kasvanud, Alfa lõpuosas tegid nad teadliku päästepalve. Sergei ja Marina peres kasvab kaks last.

Pastor Leho Paldre

Usalda Jumalat!

Eelmise aasta alguses läksime Austraaliasse eesmärgiga koguda raha, et saaksime tagasi tulles soetada oma kodu linnast välja. Vahel läheb aga nii, et meie plaanide ühte, ent välja kukub hoopis teisiti.

Me polnud veel õieti Austraaliasse jõudnudki, kui juba pidime esimeste tagasilöökidega tegelema. Hanna jalg sai Tais mootorrattaõnnetuses kõvasti viga ja Austraaliasse saabusime piltlikult öeldes kolme jalaga. Hiljem tegi Hanna ka kohaliku meditsiinisüsteemiga tutvust ja käis jalaga noa all.

Sealt edasi hakkas meie põhiseiklus pihta. Elasime koos teiste eestlastega, töötasime farmis ning tutvusime kohaliku kultuuri ja eluga. Leidsime ka pisikese koguduse, kus kohtusime mitmete eeskujulike ja jumalakartlike inimestega, kellega oleme tänaseni ühenduses. Nad olid meile suureks toeks ja eeskujuks, eriti oma isikliku jumalasuhtega. Saime erineval viisil koguduses kaasa teenida ning ka nädala sees osadust pidada.

Koguduses tutvusime ka ühe eakama prouaga, kes võttis meid enda juurde elama ajal, kui olime parasjagu uut elukohta otsimas. Aitasime tal koristada ja muru niita ning vastutasuks saime pea pool aastat elada üüri maksmata.

Paaril korral viis uus töö meid küll sadu kilomeetreid eemale, kuid erinevatel põhjustel pidime ikka tagasi tulema – ukсед läksid justkui kinni. Lõpuks saime ühe teise kristlase kaudu töö ühes väiksemas linnas.

Kuna oli pühade aeg ja tööd palju polnud, jäime mõtlema, miks me üldse seal oleme. Ühel päeval kohtasime jõusaalis kolme eesti tüdrukut, kellega

TUNDUB,
ET VAHEL
SAADAB
JUMAL MEID
ÜHELE
KADUNUD
TALLELE
JÄRELE,
NII ET
MEIL ENDIL
POLE
SELLEST
ÕRNA
AIMUGI

klappisime kohe väga hästi. Veetsime jõulud koos ning juttu tuli ka meie usust. Öhtu lõpus palvetas Hanna nende eest ja nii nad jäid sinna, silmad vees. Tundus, et see puudutas neid.

Peagi tuli mõte minna koos teisele poole Austraaliat, sest keegi ei tahtnud sinna linna pikemalt tööle jääda ning vaimselt oli ka pigem rõhutatud olla. Üks tüdruk jäi siiski paigale, teistega suundusime tagasi oma kodulinna. Seal läks üks neist oma teed, kuid kolmas, kellega olime seni kõige paremini läbi saanud, jäi meiega. Samal ajal saabus sinna linna ka Anna-Maria, kes varem käis Kolgatal, ja huvi pärast küsisime, kas ka tema sooviks meiega kaasa tulla. Paar päeva hiljem alustasimegi neljakesi autosõitu teisele poole Austraaliat, ligi 4000 kilomeetrit.

Reisi lõpus tuli seesama tüdruk meiega esimest korda kirikusse ja pea terve teenistuse ta ainult nuttis. Nädal hiljem tuli ta jälle meiega ning seekord palus temagi Jeesuse oma ellu. Tundub, et vahel saadab Jumal meid ühele kadunud tallele järele, nii et meil endil pole sellest õrna aimugi. Loo moraal: usalda Jumalat.

Glen ja Hanna Guthan